

Scurte considerații privind dreptul de a nu plăti cele mai mari impozite posibile. Studiu de caz în materia taxei pe valoarea adăugată

Rezumat: În dreptul fiscal european și internațional, este un loc comun faptul că nimeni nu ar trebui să plătească cele mai mari impozite posibile doar pentru a satisface autoritățile fiscale. Prin urmare, atât timp cât se înscrie în limitele legii, un contribuabil este îndreptățit să-și organizeze afacerea după cum dorește. Judecătorii fiscali români par să nu fie de acord cu această abordare. Câteva comentarii cu privire la un recent dosar de TVA soluționat de Curtea de Apel Cluj sunt, pentru acest motiv, necesare.

Summary: In European and international tax law, it is common ground that no one should pay the highest possible taxes just to please to tax authorities. Therefore, as long as it stays within the legal boundaries, a taxpayer is entitled to organize a business as it pleases. Romanian tax judges seem to disagree with this approach. A few comments on a recent VAT case decided by the Cluj Court of Appeal are therefore needed.

În această perioadă, ne-a reținut atenția o afacere din domeniul taxei pe valoarea adăugată soluționată de Tribunalul Maramureș (fond) și Curtea de Apel Cluj (recurs). După cum vom arăta în continuare, această afacere este circumscrisă unui drept de a nu plăti cele mai mari impozite posibile, recunoscut în practica fiscală internațională, dar ignorat de autoritățile fiscale și de instanțele de contencios fiscal din România.

În fapt, organele de control fiscal de la nivelul județului Maramureș au efectuat o inspecție fiscală care a vizat activitatea unei societăți din perioada 2009-2011. Inspectorii fiscali au reținut că societatea datorează obligații fiscale în materie de impozit pe profit, impozit pe venitul microîntreprinderilor și taxă pe valoarea adăugată. Mai precis, organul fiscal a făcut aplicarea art. 11 VCF, în ceea ce privește relația societății reclamante, în calitate de școală de șoferi, cu instructorii auto autorizați ca persoane fizice ce desfășoară activitate economică, care erau colaboratorii societății.

Relația dintre școala de șoferi și instructorii auto cu care aceasta colaborează poate fi descrisă după cum urmează: în baza unor contracte de colaborare încheiate între cele două părți, societatea se obliga să asigure pregătirea teoretică a celor ce urmăreau să obțină permisul de conducere, iar instructorii auto să asigure pregătirea practică a acestora. De asemenea, instructorii auto se obligau să realizeze o publicitate adecvată societății care patrona școala de șoferi, pentru ca aspiranții la obținerea permisului de conducere să urmeze cursurile teoretice la această școală de șoferi.

În aceste condiții, persoanele interesate efectuau două plăți pentru fiecare dintre cele două prestări de servicii, independente una de cealaltă. Echipa de inspecție fiscală a apreciat că suntem în prezența unei operațiuni artificiale. Conform celor reținute prin raportul de inspecție fiscală, societatea ar fi trebuit să acționeze conform următorului algoritm:

- se pornește de la prezumția că suma pe care trebuie să o suporte un candidat pentru a urma cursurile școlii de șoferi este de 1.000 RON, din care 100 RON reprezintă costul pregătirii teoretice și 900 RON costul pregătirii practice;
- în opinia organului de inspecție fiscală, societatea ar fi trebuit să încaseze în întregime suma de 1.000 RON și

apoi să direcționeze către instructorii auto, în baza facturilor fiscale emise de către aceștia, suma de 900 RON reprezentând contravaloarea pregătirii practice.

Miza acestei discuții o reprezenta depășirea pragului de scutire pentru întreprinderile mici, de 35.000 euro, în perioada supusă inspecției fiscale. Astfel, prin modul de organizare a afacerii – două contracte încheiate de candidat și facturi de 100 RON pentru pregătirea teoretică (emise de societatea care asigură pregătirea teoretică) și respectiv de 900 RON pentru pregătirea practică (emise de instructorul autorizat să efectueze pregătirea practică) – societatea reclamantă s-a păstrat tot timpul sub pragul de 35.000 euro și nu s-a înregistrat ca plătitoare de TVA. În opoziție, inspectorii fiscali au apreciat, în baza mecanismului mai puțin favorabil, că pragul de TVA a fost depășit.

Trebuie observat că în cauză s-a administrat și proba cu expertiza fiscală, expertul desemnat exprimându-se în sensul că modalitatea de interpretare propusă de către organul fiscal este eronată. Cu toate acestea, Tribunalul Maramureș a respins acțiunea promovată de către societate, arătând că, în speță, modalitatea de achitare în mod separat a sumelor plătite pentru pregătirea unei persoane în scopul obținerii permisului de conducere a condus la o diminuare artificială a bazei de impunere, mai ales în ceea ce privește TVA, în felul acesta societatea nedepășind plafonul de scutire de la plata TVA.

Menționăm și faptul că, în legătură cu această chestiune, fosta Gardă Financiară a formulat plângere penală împotriva administratorului societății pentru comiterea infracțiunii de evaziune fiscală (art. 9 din Legea nr. 241/2005). Soluția a fost de neîncepere a urmăririi penale, organele de cercetare penală concluzionând că, prin comportamentul său, administratorul societății și societatea nu au urmărit să prejudicieze bugetul de stat. Tribunalul Maramureș nu a ținut cont de această soluție, motivând că doar dacă procedura penală s-ar fi finalizat cu o hotărâre a instanței de judecată

aceasta ar fi putut să producă efecte și în fața instanței care judecă problema fiscală.

Față de această stare de lucruri, trebuie să se observe că, din punct de vedere juridic, atât instanța de fond, cât și organul fiscal s-au prevalat de dispozițiile art. 11 VCF, invocând abuzul de drept care a stat la baza așa-ziselor «operațiuni artificiale». Nici măcar formal însă prima instanță nu și-a pus problema să analizeze care sunt condițiile care trebuie îndeplinite pentru a se reține incidența art. 11 VCF. Dacă se analizează doctrina de specialitate, se poate observa că este necesară îndeplinirea a trei condiții.

Autor: Cosmin Flavius Costăș

Puteti citi continuarea articolului în [numarul 5](#) al revistei Tax Magazine. Găsiți [aici](#) mai multe detalii despre abonamentele Tax Magazine 2016.

E-Customs sau ce ne pregătește vama pe termen mediu

Rezumat: Intrarea în vigoare a noului Cod Vamal Unional atrage după sine o serie largă de schimbări – de exemplu, modernizarea și simplificarea procedurilor vamale sau stabilirea programului de lucru referitor la dezvoltarea și punerea în operă a sistemelor informatice vamale care să permită introducerea e-Customs.

Inițiativa e-Customs, program de modernizare care are ca scop final înlocuirea documentelor și declarațiilor pe suport hârtie – ce sunt încă folosite în relația cu vama – cu varianta lor electronică, va fi pusă în aplicare treptat, pe parcursul următorilor 4-5 ani și va avea un impact major asupra modalităților prin care agentul economic, și nu numai, va comunica cu autoritățile vamale.

În cele de mai jos vă vom prezenta pe scurt cele mai importante schimbări ce vizează sistemele informatice de prelucrare a datelor, așa cum sunt ele prezentate în Planul Strategic Multi-anual și în ultima decizie a Comisiei Europene, sisteme menite să ofere operatorilor economici o gamă largă de servicii vamale electronice pe întregul teritoriu Uniunii și care au drept scop creșterea eficienței, a eficacității și a gradului de armonizare a procedurilor vamale la nivelul Uniunii.

Summary: The entry into force of the new Union Customs Code brings a wide range of changes – for example modernization and simplification of customs procedures, or the draw up a work programme relating the development and deployment of the electronic customs systems needed for e-Customs implementation.

The e-Customs initiative, a modernization program that aims to replace the paper-based documents and declarations – still common when performing the customs formalities – with their electronic versions, will be implemented gradually, over the next 4-5 years, and will have a major impact on how the economic operators (but not only) will communicate with the customs authorities.

We summarize below the most important changes in terms of electronic customs systems as presented in the Multi-Annual Strategic Plan and in the latest Decision of the European Commission, systems that are designed to provide the economic operators a comprehensive collection of electronic customs

services throughout the European Union, aimed at improving the efficiency, effectiveness and harmonization of customs procedures at European Union level.

Încă de la începuturile Comunității Europene din anii '50, Uniunea Vamală a fost unul dintre țelurile principale ale proiectului european.

Legislația vamală și formalitățile vamale pe care aceasta le presupune sunt destul de complexe și se bazează, încă, pe declarațiile vamale și documentele anexate acestora, pe suport hârtie.

Deși toate statele membre ale Uniunii Europene dispun de sisteme informatice de procesare a declarațiilor vamale [de exemplu, în România, sistemul RCDPS (abreviere de la Romanian Customs Declarations Processing System)] care reușește să proceseze cvasitotalitatea declarațiilor vamale), ele nu sunt încă interconectate, iar acest fapt conduce la diferențe practice între statele membre UE în ceea ce privește procedurile de vămuire.

Situația urmează să se schimbe radical în perioada următorilor 4-5 ani, deoarece vama – la nivelul Uniunii Europene – trece printr-un proces accelerat de modernizare începând cu data de 1 mai 2016, de la care se aplică așa-zisa *legislație vamală unională modernizată*, care constă în Codul Vamal al Uniunii [Regulamentul (UE) 952/2013] și actele conexe acestuia [Actul Delegat – Regulamentul (UE) nr. 2446/2015, Actul de punere în aplicare – Regulamentul (UE) nr. 2447/2015 și Actul Delegat – Regulamentul nr. 341/2006 care stabilește măsuri tranzitorii în domeniul tehnologiei informației, al schimbului de date și al stocării acestora].

Procesul de modernizare a început de fapt în anii '90 prin introducerea Planului Strategic Multi-anual (PSM), dar a suferit o încetinire în perioada 2008-2013, mai ales din cauza crizei economice, dar care cunoaște acum o puternică

revigorare atât ca urmare a obținerii finanțării necesare dezvoltării programelor din cadrul PSM (prin Programul Fiscalis 2020), cât și ca urmare a aprobării și intrării în vigoare și în aplicare a actelor normative mai sus menționate.

Pentru a sprijini misiunea autorităților vamale din UE, așa cum este ea definită în legislația vamală modernizată, Comisia Europeană și statele membre UE au început să pună la punct și să opereze sisteme vamale informatice sigure, integrate, interoperabile și accesibile.

Autori: Valentin Durigu, Director al Departamentului de taxe vamale și comerț internațional, KPMG Romania SRL

Alexandru Tudor, Senior Assistant, Indirect Taxation Services, KPMG Romania SRL

Puteti citi continuarea articolului în [numarul 5](#) al revistei Tax Magazine. Găsiți [aici](#) mai multe detalii despre abonamentele Tax Magazine 2016.

Ministerul Finanțelor Publice începe implementarea guvernantei corporative cu selectarea membrilor Consiliului de Administrație al CEC Bank

Ministerul Finanțelor Publice a demarat procedura de achiziție de servicii de recrutare de personal pentru selectarea celor 9

membri ai Consiliului de Administrație al CEC Bank S.A. Anunțul a fost postat în Sistemul Electronic de Achiziții Publice.

"Consider că în toate companiile de stat este necesară implementarea guvernantei corporative pentru a îmbunătăți calitatea bunurilor și serviciilor oferite de companiile publice, precum și pentru creșterea performanțelor financiare. În urma adoptării de către Parlament a Legii nr.111, am ales să începem procedurile pentru selecția conducerii CEC datorită importanței pe care o are această instituție în sistemul bancar. E doar startul, procesul este unul mai amplu ce va continua săptămâna viitoare cu licitații și pentru restul companiilor din subordinea Ministerului", anunță ministrul Finanțelor Publice, Anca Dragu.

Contractul, cu durata până la 31.12.2016, are o valoare de 129.600 lei, fără TVA. Suma va fi suportată din bugetul Ministerului Finanțelor Publice.

Criteriul de atribuire este cel mai bun raport calitate-preț. Cerințele și condițiile de participare sunt detaliate în caietul de sarcini.

Potrivit Legii nr. 111/2016, este obligatoriu ca selecția candidaților să fie efectuată de un expert independent, persoană fizică sau juridică, specializată în recrutarea resurselor umane, în cazul întreprinderilor publice care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: au cifră de afaceri de 7.300.000 de euro și au cel puțin 50 de angajați. CEC Bank S.A. se încadrează în această categorie.

Până în acest moment, Ministerul Finanțelor Publice are o singură companie în subordine cu management corporativ implementat. Este vorba despre Compania Națională Imprimeria Română care, încă din 2012, de la startul implementării OUG 109 a pus în aplicare procedura de selecție a membrilor Consiliului de Administrație și a Directoratului. Pe parcursul

celor patru ani, decizia s-a dovedit una de succes. Noul management a demonstrat că implementarea unei strategii pe baza principiilor guvernantei corporative a condus la rezultate financiare în creștere.

România a înregistrat în trimestrul II cea mai mare creștere a PIB din Uniunea Europeană, atât față de aceeași perioadă a anului trecut, cât și față de trimestrul I din 2016

Produsul Intern Brut a crescut cu 6% pe seria brută și cu 5,9% pe seria ajustată sezonier, în trimestrul II din 2016 față de perioada similară din 2015. România se clasează la acest capitol pe primul loc între cele 28 de state membre ale Uniunii Europene. Pe locul doi este Slovacia, cu 3,7% și pe trei Spania cu 3,2%.

Și în ceea ce privește creșterea economică în trimestrul doi din 2016 față de primul trimestru al anului, țara noastră s-a situat pe primul loc în UE. Produsul Intern Brut a fost, în termeni reali, cu 1,5% mai mare în trimestrul II din 2016, față de trimestrul I din 2016, fiind o creștere economică sustenabilă. Rezultate bune au mai înregistrat Ungaria cu 1,1% și Polonia și Slovacia, cu 0,9%.

“Cifrele venite astăzi de la INS confirmă și chiar depășesc estimările noastre. Creșterea economică este una sustenabilă, bazată pe un avans cu 15% al cheltuielilor cu investițiile, cu 9% al construcțiilor în trimestrul al II-lea și realizată în condițiile unei reduceri a creșterii comerțului cu amănuntul. Serviciile pentru întreprinderi și-au amplificat creșterea de la 7,8% în trimestrul I la 9,5% în trimestrul al II-lea.

Asta arată că nu e o creștere bazată doar pe consum, ci și pe investiții și că temerile legate de o posibilă revenire la perioada anterioară crizei nu sunt întemeiate”, a declarat Ministrul Finanțelor, Anca Dragu.

Creșterea economică trimestrială este semnificativ mai mare decât cea așteptată de analiștii economici, de 4,1% an/an în trimestrul II. Aceasta a fost influențată de producție – creșteri importante le-au avut serviciile, construcțiile și agricultura, dar și de dinamica consumului privat, susținută de reducerea TVA și de creșterea câștigului salarial mediu brut pe economie.

Buletin fiscal nr. 27

Ordin al Președintelui ANAF nr. 2328/5 august 2016 pentru modificarea Ordinului Președintelui ANAF nr. 3769/2015 privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA și pentru aprobarea modelului și conținutului declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, Monitorul Oficial nr. 601/8 august 2016

Ordinul modifică art. 8 din Ordinul nr. 3769 / 2015 cu privire la termenul de depunere a declarației 394.

Termenul limită de depunere a declarației 394 la organul fiscal competent este 30 inclusiv a lunii următoare încheierii perioadei de raportare. În cazul în care perioada de raportare este luna calendaristică, Ordinul menționează că termenul de depunere al declarației pentru luna ianuarie este 28, respectiv 29 februarie, după caz.

Tax Magazine nr. 07 iulie 2016

- **Cosmin Flavius Costaș**

Contenciosul fiscal, un contencios al urgenței

Call for papers

Evoluții fiscale recente

- **Ciprian Păun**

Crizele Uniunii Europene. Construcția scepticismului.

Dreptul fiscal european și unificarea forțată prin fiscalitate. (II) Tratatul Mileniului trei sau Uniunea fără busolă. Eșecul Constituționalizării Europei

- **Alexandru Mănușu**

BREXIT și câteva posibile consecințe fiscale

- **Eleonora Chiselite**

Dreptul de a nu plăti cele mai mari impozite posibile

- **Cosmin Flavius Costaș**

Impozitarea veniturilor obținute din închirierea locuințelor pe platforma Airbnb

- **Cosmin Flavius Costaș**

Cotele de impunere ale TVA în România

- **Diana Abrudean**

Paralelismul procedurilor declanșate de faptele de evaziune fiscală. (II) Evaziunea fiscală – un singur

ilicit pentru două proceduri complementare

- **Acțiuni preliminare în materie fiscală**

Afacerea Marcu. Sesizare CJUE referitoare la aplicarea mecanismului taxării inverse

- **Jurisprudență fiscală națională**

Sinteză de jurisprudență privind aplicarea dispozițiilor O.U.G. nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora (III)

Sinteză de jurisprudență fiscală națională

- **Jurisprudență fiscală a instanțelor europene**

Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în intervalul 5 iulie – 30 iulie 2016

Ministerul Finanțelor Publice dă startul sesiunii de înregistrare a cererilor de finanțare pentru stimularea investițiilor care vor genera noi locuri de muncă

Ministerul Finanțelor Publice vine în sprijinul mediului de afaceri cu o nouă schemă de ajutor de stat pentru dezvoltare regională. Politica fiscal-bugetară este un instrument important pentru stimularea creșterii economice. Din acest motiv, Ministerul Finanțelor Publice deschide o nouă schemă de

ajutor de stat.

Cererile de acord pentru finanțare în baza schemei de ajutor de stat pentru stimularea investițiilor care promovează dezvoltarea regională prin crearea de locuri de muncă se înregistrează din 8 până în 22 august 2016. Bugetul alocat sesiunii este de 113 milioane de lei.

Cererile, însoțite de documentele justificative, se transmit prin poștă sau prin servicii de curierat, cu confirmare de primire, sau se depun personal la Registratura generală a Ministerului Finanțelor Publice, str. Apolodor nr. 17, sector 5, București. Pe plic se menționează: *“Unitatea de implementare a schemei de ajutor de stat instituită prin H.G. nr.332/2014”*.

Înregistrarea cererilor la Registratura generală a Ministerului Finanțelor Publice se realizează exclusiv în perioada 8-22 august 2016, în caz contrar sunt restituite și nu sunt luate în considerare.

Analiza cererilor de acord se face după încheierea sesiunii de înregistrare, fără a avea importanță ordinea în care au fost înregistrate.

În prima etapă de evaluare, Ministerul Finanțelor Publice verifică îndeplinirea condițiilor de conformitate, a criteriilor de eligibilitate și calculează un punctaj în vederea încadrării în bugetul alocat schemei. Selectarea se realizează în ordinea descrescătoare a punctajului obținut. Etapa se încheie în maxim 30 de zile lucrătoare de la data închiderii sesiunii de înregistrare, iar rezultatele sunt publicate pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.

Întreprinderile selectate în prima etapă transmit, în maxim 30 de zile lucrătoare de la data comunicării rezultatelor, planurile de afaceri, însoțite de restul documentelor justificative, în vederea analizării viabilității proiectelor și a emiterii acordurilor pentru finanțare.

Obiectivul schemei de ajutor de stat îl reprezintă dezvoltarea regională prin sprijinirea investițiilor și crearea de noi locuri de muncă. Sumele se acordă sub formă de granturi de la bugetul de stat pentru cheltuieli eligibile de natura costurilor salariale. Până în prezent, în baza schemei, au fost aprobate 24 de proiecte de investiții care vor genera 4.024 de noi locuri de muncă, pentru care a fost aprobat un ajutor de stat în valoare de 109,6 milioane de lei.

Toate informațiile necesare pentru accesarea finanțării nerambursabile, sub formă de ajutor de stat se găsesc pe site la [H.G. nr.332.](#)

Precizări cu privire la Hotărârea de Guvern nr. 159/2016

Referitor la numeroasele articole apărute în presă despre Hotărârea de Guvern nr 159/2016, cu modificările și completările ulterioare, prin care au fost aduse o serie de clarificări în materia impozitelor și taxelor locale, ANAF face precizarea, printr-un comunicat de presă, că Agenția Națională de Administrare Fiscală nu are în atribuții colectarea taxelor și impozitelor locale, aceasta revenind Direcțiilor de impozite și taxe locale din cadrul fiecărei primării.

De asemenea, modificările și completările la Codul Fiscal și Codul de procedură fiscală sunt operate de către Ministerul Finanțelor Publice. Agenția Națională de Administrare Fiscală este organ al administrației centrale care are în atribuții, printre altele, colectarea sumelor datorate de către contribuabili la bugetul de stat

Din nou, despre prescripția dreptului de a stabili creanțe fiscale suplimentare în cazul refacerii inspecției fiscale

Rezumat: Problema prescripției dreptului organului fiscal de a stabili creanțe suplimentare în sarcina contribuabililor rămâne intrinsec legată de posibilitatea acestuia de a dispune refacerea inspecției fiscale. Sub imperiul noii reglementări, distincția dintre refacerea inspecției fiscale și reverificare devine cu atât mai importantă. Autorul reia analiza efectuată anterior și examinează reconfigurarea acestei probleme în lumina dispozițiilor noului Cod de procedură fiscală.

Summary: The issue of the statute of limitation for assessment of additional debt by the tax authorities upon taxpayers remains intrinsically linked to the authority's option to order a resumption of the tax audit. Under current legal provisions, the distinction between a resumption of a tax audit and a rechecking of the same period is therefore even more important. The author continues his previous analysis and examines the setting of this issue, in light of the provisions of the New Fiscal Procedure Code.

Cu o ocazie precedentă, am adresat o întrebare retorică, în lumina considerentelor unei soluții dispuse de Curtea de Apel București, prin care am urmărit să relievez limitele abuzului de drept (procedural) comis de autoritățile fiscale naționale în materia „reluării” activității de control, ca urmare a

deficitarei realizării a unei prime astfel de acțiuni.

În concret, întrebarea pusă cu acest prilej a fost „*De câte ori are voie să greșescă organul fiscal?*”, prin intermediul acesteia fiind salutată intervenția instanțelor de contencios, în sensul curmării unui abuz evident sub acest aspect și îndeplinind, așadar, rolul principal ce le revine, și anume acela de a proteja particularii de excesul de putere comis de organele administrației publice.

Răspunsul, din păcate, nu s-a lăsat așteptat și a venit prin modificările legislative de dată recentă în materie fiscală, constând în adoptarea noului Cod de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015).

Replica organelor fiscale, înfățișate de această dată sub avatarul lor de organ de reglementare, căruia îi revine sarcina de a propune schimbările a căror adoptare se impune în materia fiscală, a fost însă una brutală.

Prin prevederile dublate ale art. 129 alin. (3) și art. 279 alin. (7) NCPF, întrebarea la care am făcut referire a primit un răspuns clar: organele fiscale au dreptul să greșescă de câte ori este necesar pentru a stabili obligații fiscale suplimentare în sarcina contribuabililor.

1. Situația premisă. Datele problemei

Cu titlu de comentariu preliminar, trebuie observat că regula care îi permite organului de inspecție să ignore împlinirea termenului de prescripție s-a dovedit de o importanță suficientă încât să fie prevăzută de două ori în noua reglementare. Cu toate că, în parte, acest dublaj ar putea fi justificat de necesitatea doborârii unei duble bariere, reprezentată atât de prescripție, cât și de anularea rezervei verificării ulterioare, dacă avem în vedere că însăși anularea rezervei ulterioare se produce doar în ipoteza efectuării inspecției fiscale și a împlinirii termenului de prescripție, această explicație își pierde neîndoiește din rațiune.

În realitate, acest fapt evidențiază cu atât mai puternic scopul avut în vedere, și anume reglementarea ipotezei particulare a efectuării deficitare a unei prime inspecții, urmate de imposibilitatea menținerii actului de control întocmit în astfel de condiții.

În fața acestei dileme, organul de soluționare a dezvoltat, de-a lungul timpului, practica desființării deciziei de impunere, dispunând, totodată, refacerea inspecției fiscale de către o altă echipă de control.

Neîndoielnic însă, din motive ce țin de constanta ignorare și crasa depășire a termenului de soluționare a contestației administrative, termen tratat drept o simplă recomandare, mai degrabă din dorința de a temporiza disputa judiciară cu contribuabilul, intervalul de timp scurs era suficient de mare încât să ridice serioase probleme legate de instituția prescripției.

Apariția acestei noi probleme a generat noi și noi soluții, însă, față de cristalizarea unei practici judiciare curajoase și care a repositionat oarecum disputa dintre contribuabil și organul fiscal pe coordonate juste, s-a resimțit necesitatea acută a dezvoltării unui remediu legislativ, care să pună capăt odată pentru totdeauna acestor neclarități, ce ar fi putut fi interpretate în favoarea celui dintâi.

Soluția a apărut, în mod firesc, prin inserarea unei norme juridice prin care organului fiscal să îi fie acordat un drept absolut de a avea dreptate în astfel de spețe, acesta fiind protejat de o manieră criticabilă de sancțiunea prescripției, chiar atunci când, am spune noi, aplicarea ei se justifică mai mult.

Autor: Andrei Iancu, avocat colaborator al D&B David și Baias SCA

Puteti citi continuarea articolului în [numarul 5](#) al revistei Tax Magazine. Găsiți [aici](#) mai multe detalii despre

Buletin fiscal nr. 26

Ordin al Președintelui ANAF nr. 2.264/26 iulie 2016 pentru modificarea Ordinului Președintelui ANAF nr. 3.769/2015 privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA și pentru aprobarea modelului și conținutului declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, Monitorul Oficial nr. 578/29 iulie 2016.

Ordinul aduce o serie de modificări cu privire la obligațiile de raportare și la conținutul declarației 394. Dintre acestea, le prezentăm mai jos pe cele mai importante:

- pentru perioada de raportare 1 iulie – 30 septembrie 2016, există obligația de raportare numai a operațiunilor derulate cu persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA în România și se vor completa doar informațiile din cartușele A – C ale declarației 394;
- declarația se va completa integral începând cu data de 1 octombrie 2016;
- la cartușul C a fost eliminată obligația de raportare detaliată a livrărilor / achizițiilor de telefoane mobile, microprocesoare, console de jocuri, tablete PC și laptopuri incluse pe facturi cu o valoare mai mică de 22.500 lei;
- la cartușul C s-a scos obligația de raportare a livrărilor / achizițiilor de bunuri / servicii către / de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare pentru operațiunile derulate în regim special.

În ceea ce privește termenul de depunere al declarației 394, Ordinul Președintelui ANAF nr. 3769/2015 așa cum a fost modificat prin:

- Ordinul Președintelui ANAF nr. 1105/2016; și
- Ordinul Președintelui ANAF nr. 2264/2016 menționează date contradictorii.

Astfel, art. 8 din Ordinul Președintelui ANAF nr. 3769/2015 stabilește termenul de depunere al declarației până în data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii perioadei de raportare.

Totuși Anexa 2 la Ordinul Președintelui ANAF nr. 3769/2015, așa cum a fost modificată prin Ordinul Președintelui ANAF nr. 2264/2016, prevede depunerea declarației până în data de 30 inclusiv a lunii următoare încheierii perioadei de raportare, declarate pentru depunerea decontului (luna, trimestrul, etc.), inclusiv dacă în această perioadă nu au fost realizate operațiuni de natura celor care fac obiectul declarației. În cazul în care perioada de raportare este luna calendaristică, termenul de depunere a declarației pentru luna ianuarie este până la data de 28, respectiv 29 februarie.

Ordinul a intrat în vigoare odată cu publicarea sa în Monitorul Oficial.